

Manuskript – I hælene på Påsken ...

0. Station (Velkomst og iklædning af dragter)

Velkomsten finder sted ved indgangen til kirken (ved den Gyldne Port). Tøj og sko lægges i børneværelset. Herefter inviteres eleverne ind i kirkerummet – dog kun den forreste del, der gerne må være skærmet lidt af, så det markerer et lille firkantet rum.

Velkommen til Grønnevang Kirke. Vi vil gerne byde jer velkomne til påskevandringen "I hælene på påsken", som I skal opleve den næste times tid.

Vi vil invitere jer ud på en rejse, hvor I skal bruge jeres fantasi. En rejse tilbage i tiden. For at hjælpe jer på vej, har vi nogle kostumer, der passer lidt bedre til den tid, hvor I skal hen. Når I er kommet i tøjet – hvilket vi hjælper med, må I gerne sætte jer på gulvet.

Dramaøvelse

Nu er I alle klædt på til jeres rejse gennem tiden og fantasien. Sammen skal I til Jerusalem i påsketiden. Den påske, hvor Bibelens fortælling om Jesus og hans død finder sted.

Det var en spændende men kaotisk tid og der var mange følelser i spil. For at tage skridtet tilbage i tiden, skal vi lave en lille øvelse – en øvelse, der giver jer et indtryk af de tre største følelser, der fór igennem Jerusalem i påsken for næsten 2000 år siden.

1. Glæde

Det viste man dengang ved at råbe **HOSIANNA!** Det er som at råbe HURRA og blev brugt til at hylde folk. Lav en bevægelse, der udtrykker glæde, samtidig med at I råber HOSIANNA!

2. Vrede

Stemningen vendte sig hurtigt i Jerusalem, efter at Jesus kom til byen. I Bibelen kan man læse, hvordan ypperstepræsterne var vrede på ham og ville have ham dømt til døden. De fik folk til at råbe **KORSFÆST HAM!** Lav en bevægelse, der udtrykker vrede, samtidig med at I råber KORSFÆST HAM!

3. Overraskelse

Den vigtigste grund til, at den kristne verden fejrer påsken er at han efter at være blevet slået ihjel, genopstod fra de døde. Alle blev overraskede, glade og forvirrede på én gang og de udbrød **GRAVEN ER TOM!** Lav en bevægelse, der udtrykke overraskelse, samtidig med at I råber GRAVEN ER TOM!

Nu skal vi bruge de her tre ord og jeres egne bevægelser til at tage et skridt tilbage i tiden. Om lidt beder jeg jer om at begynde at gå rundt i den her del af rummet – der må ikke være et tomt sted, så hvis I ser et sted, hvor der ikke er nogen, skal I straks gå derhen. I må aldrig stå stille – bare bliv ved med at gå. Når jeg så råber enten HOSIANNA!, KORSFÆST HAM! eller GRAVEN ER TOM!, skal I bruge jeres bevægelse mens I siger dét ord, der hører til. Jeg beder jer måske om at sige det højt, råbe det eller hviske det. Og nu ... i gang ... til Jerusalem...

1. Station (Indgangspartiet) Indtoget i Jerusalem – "Hosianna!"

Borgeren og fortælleren taler ophidset sammen og i munden på hinanden, men forsøger at holde stemmerne dæmpede – de vil overhøres.

Så du det hele?
Hvad mener du om det!?!?!?
Han red på et æsel!
Ja! Ligesom ham profeten sagde...
Hvad mon romerne siger til det?
Bare der ikke bliver ballade?
Nu må vi vente og se

De opdager børnene og henvender sig til dem...

Fortælleren   Nej se! Nu kommer der flere rejsende. Hvor kommer I dog fra?

Giver tid til at eleverne kan svare.

Borgeren   Velkommen til Jerusalem!
Lidt tøvende til Fortælleren.
Skal vi fortælle dem, hvad der er sket?

Fortælleren   *Tænker sig lidt om:* Ja, det er nok en god ide.
Til eleverne: I må undskylde, hvis vi er lidt oppe at køre. Men der er lige sket noget ret spændende her i Jerusalem!

Borgeren   JA! Der er en mand, der hedder Jesus, der har rejst landet rundt de seneste år. Folk sige, at han har lavet mirakler!

Fortælleren   Og ikke bare små mirakler ... Han skal have gjort folk raske og endda gjort en død mand levende igen ...

Borgeren   Og nu er han kommet her til Jerusalem. Lige nu – op til påskehøjtiden!

Han red på et æsel og havde alle sine venner omkring sig ... folk blev ellevilde!

Fortælleren   Ja, I synes måske, det er lidt mærkeligt det hele. Jeg kan se, at I har rejst langt for at komme hertil. Så lad mig forklare forklare det for jer: Her i Jerusalem er Herodes konge. Og Påsken er en af årets største festdage for os jøder.
Romerne – der har besat vores land – er ret ligeglade med Påsken, men for os andre bliver det ikke større.

- Borgeren* Og så kommer Jesus til byen!
- I kan tro vi har snakket om ham, den seneste tid. Folk siger nemlig, at han vil hjælpe os med at komme af med romerne – så vi bliver et frit folk igen. Og dét har vi drømt om længe.
- Fortælleren* Da vi så ham komme ridende på et æsel, var vi mange, der kom i tanke om, at en profet for længe siden sagde, at en dag vil jødernes konge komme ridende til Jerusalem på et æsel.
- Så I kan nok forstå, at det var spændende for os ... folk begyndte at smide palmegrene foran ham ... ja, nogle tog endda deres skjorter af og lagde dem på jorden.
- Borgeren* *Bliver pludselig mere alvorlig*
Men det er ikke alle i Jerusalem, der er lige begejstrede ... Romerne vil nok være ekstra på vagt de næste par dage, for ikke at tale om vores ypperstepræster.
- Jeg håber ikke, at noget går galt.
- Der går rygter om, at folk, der støtter Jesus, risikerer at blive arresteret.
- Sænker stemmen og kigger sig lidt nervøst omkring.*
Så det er måske bedst, at vi ikke taler om det mere.
- Fortælleren* Du har ret. Men jeg vil nu alligevel se, hvad der sker, for hvad nu, hvis han er den, profeten talte om?
Så bliver jøderne snart et frit folk igen!
- Jeg vil se, om jeg kan indhente ham og hans venner – jeg syens, I skal tage med? *(til eleverne)*
- Borgeren* Ja, jeg tør altså ikke. Jeg vil ikke risikere noget.
- Men *(tøver lidt)* vil I gøre noget for mig? I tilfælde af, at det går helt galt?
- Jeg har nogle papirer, der fortæller nogle historier om Jesus, som romerne helst ikke må få fat i.
- Vil I tage dem med ud af byen for mig?
I er børn – så jer vil romerne ikke gøre noget.
- (Giver en af eleverne et sammenrullet stykke papir og går sin vej. Vender sig om og råber tilbage.)*
Til fortælleren: Jeg synes, nogen sagde, at de tog hen til Samuel, der bor ved Torvet...

2. Station (Konfirmandlokalet)

Det sidste måltid og forrådelser

Fortælleren banker på og går forrest ind i rummet med eleverne efter. Begynder fra start med sin replik til husets ejer – spændt og forventningsfuld. Stopper forundret, da han ser rodet og værten, der sidder opgivende på en stol/bænk. Lader alle eleverne komme ind i rummet, inden han fortsætter.

- Fortælleren   Goddag Samuel! Er det rigtigt, at det er her, Jesus er?
Jeg fik at vide, at han var taget her ... o ... ver...
Jamen – hvad er der dog sket her?
- Værten   Lidt opgivende og ulykkeligt.
Nej ... eller jo ... han var her. Med hele sit følge ... det var så festligt og hyggeligt ...
Åh, hvad tænker jeg på – kom dog ind. Set jer ned.
- Jo altså, det var så hyggeligt, men så gik alt pludselig galt!
Og så gik de allesammen.
- De ville vel skynde sig væk fra Judas, den forrædder!
Hvad skal der dog nu ske?!
- Fortælleren   Fortæl nu helt roligt!
- Værten   Jo altså. Jeg inviterede Jesus og hans følge herhen, så de kunne spise Påskemåltidet her. Ser I – ligesom så mange andre har jeg fulgt med i fortællingerne om Jesus og hans rejser rundt i landet. Jeg syntes, det var så spændende, at han endelig kom her til Jerusalem.
- Fortælleren   Hvad skete der så?
- Værten   Jamen, alle hyggede sig.
- (Eftertænksomt) Jesus virkede lidt trist, men ellers var der en god stemning.
- Så siger Jesus lige pludselig: "Det er sidste gang, jeg skal spise sammen med jer."
- I kan lige tro, at der blev stille om bordet.
- Og så tog han et af brødene, brækkede et stykke af til alle og sagde (lidt langsomt, som om han tænker lidt over det, for at få det sagt rigtigt) "Dette brød er min krop (?). Den vil jeg ofre for jeres skyld. I skal spise brødet, så I husker dét, jeg har gjort."

Til sig selv: Ja, det var dét, han sagde.

Fortælleren

Hvad!?!

Værten

Ja, vi blev også ret overraskede! Bedre blev det ikke, da han tog sit vinglas og sagde (*samme som før*): "Jeg skal dø for jeres skyld (*til sig selv*)... dø for jeres skyld?
... Denne vin er mit blod. Drik den, og husk, at I skal blive frelst, fordi jeg dør."

Fortælleren

Hvor underligt! Hvad sagde de andre dog til det?

Værten

De gjorde som han sagde ... men så skete det mest forfærdelige!

Der var dårlig nok blevet ro om bordet igen, da Jesus siger:
"En af jer, vil forråde mig her i aften... Det er ham, der dypper brødet i det samme fad som mig nu ...
(*Uforstående og overrasket – næsten nedslået*)
Og dér sad Judas og dyppede sit brød samtidig med Jesus.
Judas ... En af hans bedste venner!

Fortælleren

Hvad gjorde Judas?!

Værten

Først blev han rigtig vred. Men så ... gik han bare

... som om det passede, dét Jesus havde sagt. Ja, næsten som om, han havde ventet det.

Og så fór alle de andre op og ville have, at Jesus skulle skynde sig væk ... og så skyndte de sig af sted ...

Fortælleren

Ved du, hvor de gik hen?

Værten

De sagde noget om Getsemane haven.

Men inden I går ... vil I ikke nok tage noget med for mig?
Jeg har nogle papirer, der fortæller om Jesus, som romerne ikke
Må få fat i. Vil I tage dem med?

3. Station (kirkerummet) Getsemane Haven

Med en fornemmelse af, at have lidt travlt, bevæger klassen sig, med fortælleren forrest, ind i kirkerummet og op ad trappen til balkonen og "Getsemane". Her møder de disciplen, der har gemt sig, da soldaterne kom for at arrestere Jesus.

- Fortælleren   Hvor er det godt, at se dig her. Så er vi kommet til det rigtige sted. Men (*ser sig lidt om og får øje på sværdet, mv.*) ... hvad er der dog sket her? Er det ikke et romersk sværd? Og det en romersk hjelm? Og ... hvor er alle de andre?
- Disciplen   Jamen, det er så forfærdeligt alt sammen ...
- Fortælleren   Fortæl...
- Disciplen   Vi kom her for at bede. Men Jesus var så rastløs. Han kunne ikke falde til ro.
- Så tog han Peter, Jakob og Johannes med op på højen for at bede.
- Hvad han bad om, ved vi ikke, for de tre andre faldt alle sammen i søvn ...
- Undskyldende og lidt flovt*
I må forstå ... vi var så trætte ... vi har rejst så længe ... og vi blev så bange, da Judas gik.
- Fortælleren   *Lidt utålmodigt næsten.* Men hvad skete der så?
- Disciplen   Så kunne vi høre, at der kom nogen. Eller – ikke bare én men mange.
- Det var Judas med en masse romerske soldater!
- (*Trist og bebrejdende mest til sig selv*) Judas, hvor ku du?!?!?
- Til de andre.* Han gik hen til Jesus og gav ham et kys på kinden ... og det må have været et tegn til soldaterne, for de fór straks frem og arresterede ham ... med et kys. Føj Judas!
- Jeg blev simpelthen så bange! Vi vidste ikke, hvor de ville tage ham hen! Eller om de også ville arrestere os! Så jeg gemte mig imellem oliventræerne.
- Fortælleren   Men så du, hvilken vej de gik med Jesus?
- Disciplen   De gik ind mod Jerusalem... Mon ikke de tager ham med til

Pontius Pilatus? Det var jo romerske soldater.

Fortælleren

Så må vi den vej!

Disciplen

Ja, gør det. Jeg tør ikke tage ind til byen endnu.

Men vil I ikke tage det her dokument med for mig?
Romerne må ikke få fat i det - det fortæller om Jesus og de ting
han gjorde.

Men jødernes EGNE ypperstepræster har set sig sur på ham.

De siger, at han er farlig. At han lyver og slet ikke er Guds søn. De får vent alle folkene imod ham.

Og så fik de ham arresteret og slæbte ham hen til mig – for de vidste UDEMÆRKET godt, at de ikke selv kunne gøre noget.

Selv kan jeg altså ikke se, at han har gjort noget galt. Men de jødiske præster vil ikke lytte til fornuft, de VILLE have ham dømt til døden.

Jeg prøvede virkelig at overtale dem (*til en enkelt eller to*) Det gjorde jeg altså.

Så besluttede jeg mig for at spørge folket. De havde jo været så glade, da han kom til byen sidste weekend. Og jøderne får jo altid lov til at få en fange benådet her til påske.

Jeg tilbød dem Jesus – deres helt – eller morderen Barabbas ... og de valgte Barabbas!!

Barabbas

Det var nemlig lige, hvad de gjorde, så kan jeg gå nu?

Fortælleren

Men hvad med Jesus? Hvor er han nu?

Pilatus

Åh, ved du hvad? Det orker jeg ikke at tænke på mere. Han skal vel korsfæstes. Gå nu med jer!

(Eleverne er på vej ned ad trappen, mens Pilatus igen begynder at diskutere med Barabbas. I sidste øjeblik læner Pilatus sig ud og kalder efter dem...)

Pilatus

Jeg er bange for, at folk vil give mig skylden for, at Jesus skal dø. Men jeg gjorde altså, hvad jeg kunne ... vil I ikke tage det her med ud af byen, så min side af historien også bliver fortalt?

5. Station (Ungdomslokalet i kælderen) Korsfæstelsen/Golgata

- Fortælleren (undervejs)* Jeg forstår det ikke: Forleden var alle så begejstrede for, at Jesus kom til Jerusalem. Og nu et par dage senere, har de fået ham dømt til døden!
- Til soldaten* Hvad er det her for et sted. Og hvad er der sket? Vi leder efter Jesus – ham fra Nazareth – der kom til byen forleden dag.
- Soldaten* Hvis I leder efter Jesus, er I kommet for sent. Han blev korsfæstet tidligere i dag og døde for et par timer siden. Hans venner og familie har lige hentet hans krop, så de kunne begrave ham inden sabbatten går i gang.
- Fortælleren* Jamen, det var da forfærdeligt! Hvordan kunne de gøre det?
- Soldaten* Ja, jeg forstår det heller ikke. Jeg var med til at korsfæste ham, og jeg kunne ikke rigtig se, at der var noget særligt ved ham eller hvorfor nogen synes, han skulle dø – han har jo ikke gjort nogen noget ondt. Ja selv til det sidste virkede han, som om han ikke kunne gøre en kat fortræd. Men jeg er soldat og stiller ikke så mange spørgsmål. Når jeg får en ordre, gør jeg, hvad der bliver sagt.
- Fortælleren* Men hvorfor sidder du så her nu?
- Soldaten* Jo ... ser du ... jeg er kommet i tvivl. Den måde han døde på ... jorden skælvede, solen forsvandt og her blev bulderbragende mørkt ... Så nu er jeg begyndt at tænke, at der måske var noget særligt ved ham Jesus alligevel ... og at det var helt forfærdeligt, at forkert at slå ham ihjel ... Men det er tanker, jeg ikke må ha'. Ikke som romersk soldat. Så jeg sidder lige og sunder mig, og så tror jeg, at jeg bliver nødt til at komme væk herfra, ellers kan det blive farligt for mig.
- Fortælleren* Det lyder da ganske forfærdeligt. Kan du mon sige os, hvor de tog Jesus hen? Måske kan vi finde nogle af hans venner. Selvom det er for sent nu.
- Soldaten* De tog ham vist med hen til klippeggravene. Men hør, inden I går: Jeg har siddet og skrevet nogle af alle de ting ned, som jeg har tænkt over og de ting, jeg oplevede under korsfæstelsen. De er farlige for mig at have på mig, men jeg måtte bare skrive dem ned. Vil I ikke tage dem med ud af Jerusalem for mig? Jer børn er der ingen, der holder øje med.
- Fortælleren* Det skal vi nok – og tak for hjælpen.

6. Station (ved kontorerne)

Kvinden ved graven – ”Graven er tom!”

- Fortælleren* Så er vi her. Ved klippegravene, som soldaten fortalte. Men her er jo slet ingen. Men sig mig lige en gang – ja, kære børn, undskyld jeg bliver lidt oprevet nu – men der plejer altså at være rullet en stor sten for indgangen til de her grave ... og den er jo rullet til side her ... kan I se? Den står der. Men hvordan er det dog sket?! Den er jo tung som jeg ved ikke hvad.
Hallo! Er her nogen!
- Maria Magdalene* (*inde fra graven*) Ja mig – jeg kommer ud nu.
God dag. Hvem er I?
- Fortælleren* Vi har fulgt i fodsporene på Jesus hele påsken og håbede sådan, at vi kunne nå at indhente ham. Men så kom vi til stedet, hvor han blev korsfæstet. Og så var det jo for sent. Men en soldat fortalte os, at han skulle begravet her, og så ville vi komme og se graven.
- Maria Magdalene* Hvor var det pænt af jer. Og det er rigtigt, at vi be gravede ham her i fredags ... men der er sket noget ret mærkeligt ...
- Fortælleren* Hvad da?
- Maria Magdalene* Jo, ser I. Jeg kom heru i morges for at se til graven. Men tænk jer! Stenen var væltet væk fra graven! Og da jeg gik ind i graven, var den tom!
- Fortælleren* TOM?!?! Hvad siger du dog? Har nogen stjålet Jesus?!?!
- Maria Magdalene* Nej, forstår du. Da jeg gik ind i graven, sad der en engel – ja! En rigtig engel! – der sagde til mig, at Jesus ikke var død længere.
- Fortælleren* At han ... hvad?!? Jamen ... hvordan? Det kan man da ikke ...!!
- Maria Magdalene* Ja det tænkte jeg også først. Jeg troede, at nogen havde stjålet ham, og jeg blev så ked af det. Jeg græd og græd. Men så var der en, der sagde: Maria Magdalene, hvorfor græder du? ... og da jeg så op, var det Jesus, der stod der.
Lige foran mig! Lyslevende! Jeg troede ikke mine egne øjne, men det var ham! Jeg skyndte mig tilbage til de andre og fortalte dem det. Og nu er jeg kommet for at nyde stilheden og være helt sikker på, at det ikke er noget, jeg har bildt mig ind.
- Fortælleren* Det var da helt fantastisk! Så må vi nok også hellere tage tilbage til Jerusalem og fortælle dem nyhederne. Og så tror jeg også snart, vores unge venner her skal hjem igen.

Maria Magdalene Ja gør det – men tal ikke alt for meget om det, for nu er både romerne og ypperstepræsterne nok forvirrede og vrede. Jeg tror vi rejser væk, indtil der bliver ro igen. Men hør – vil I ikke tage det her med jer hjem? Der står om det, jeg har oplevet i dag og det vil romerne nok ikke have, at jeg render rundt og fortæller, men jeg vil nu gerne ha' at nogen hører min historie. Så kan de tro på den eller lade være, men så har jeg fortalt den.

Fortælleren Tak for det. Og hav en god dag.

7. Farvel

Fortælleren Nu skal I have tak for jeres selskab. Det har været en spændende rejse med jer, hvor end I kommer fra.

I må meget gerne lægge jeres dragter herovre – og husk så endelig at tage rullerne med jer hjem, så romerne ikke får fat på dem.

Jeg må også se at komme hjem igen. Måske vi ses en anden Gang.